

åbne over for det, hvis det kan gøres på en anden måde, men vi mener, det er nødvendigt at gøre noget. Vores forslag går ud på, at hvis udvalgene sammensættes, så der ikke er mindst 30 pct. kvinder – eller mindst 30 pct. mænd naturligvis – så skal det indberettes til ligestillingsministeren.

Det gør vi jo ikke for at køre kommuner og regioner over. Vi gør det for at give et advarselssignal om, at det er det her, vi gerne vil have, altså en ligelig repræsentation i udvalgene, og at vi mener det seriøst. Så man kan sige, at vi kipper med flaget eller blinker med den røde advarselsslampe. Det bedste vil naturligvis være, hvis kommuner og regioner overhovedet ikke behøver at indberette, men at de bare selv sørger for, at der er en ligelig repræsentation. Det er det ene, vi har foreslået.

Det andet, vi har foreslået, er, at ligestillingsministeren påtager sig en særlig opsynsopgave i de første par år, hvor det her kører. Vi ved, at kommunalreformen betyder meget store opgaver ude i kommunerne og regionerne, og vi ved også, at ligestilling ofte får et svagt fokus i den slags situationer. Derfor mener vi, det er vigtigt, at ligestillingsministeren påtager sig en opgave med en slags overopsyn, men også med hjælp til kommuner og regioner i det, vi kan kalde indkørfasen.

Vi kan desværre konstatere, at kommunalreformen har betydet et tilbageslag for ligestillingen på lokalt plan. Vi har fået relativt færre kvindelige kommunaldirektører, end vi havde tidligere, relativt færre kvindelige ledere, og vi har også fået færre kvindelige borgmestre med den her reform. Der er altså brug for, at vi gør noget særligt for at komme op i omdrejninger igen med ligestillingen.

Kl. 10.10

Vi er naturligvis klar over, at der er nogle udvalg, der sammensættes efter politiske aftaler, og der kan det være mere vanskeligt. Men som sagt er vi åbne over for at diskutere, om ændringsforslagene skal se ud på en lidt anden måde. Vi synes bare, det er for magert overhovedet ikke at gøre noget. Og det er i hvert tilfælde forkert, når der står i loven, at man med det her vil have regler på det kommunale område svarende til det statslige område, for det er altså ikke det, vi får, medmindre vi går ind og laver nogle ændringer i L 161.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det ligestillingsministeren.

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen): Allerførst vil jeg godt kvittere for, at fru Anne Grete Holmsgaard synes, at det er et godt initiativ, der er taget. Jeg tror også, at det vil betyde en væsentlig forbedring i forhold til den kvindelige repræsentation i udvalg i henholdsvis kommunale og regionale sammenhænge.

Jeg skal sige i forhold til de to stillede ændringsforslag, at regeringen ikke kan støtte ændringsforslagene. For når lovforslaget er udarbejdet sådan, som det er, er det, fordi vi netop har taget hensyn til de formelle regler, der gør sig gældende for det lokale niveau. Og der er jo nogle regler om det kommunale selvstyre, om mindretalsbeskyttelsen, som har været væsentlige at tage højde for, så vi ikke på den måde undergraver de vilkår, der gør sig gældende i kommunalbestyrelserne.

De regler betyder jo, at vi ikke skal pålægge den samlede kommunalbestyrelse at være ansvarlig for, at udvalget får en ligelig sammensætning, for så vil mindretallet ofte kunne komme til så at sige at skulle bære ansvaret for den ligestilling. Det vil sige, at det vil være et mindretal – dem, der kommer sidst i forhold til indstillingerne – der så skal gøre den indsats, der er nødvendig. Der synes jeg, at det er vigtigt at udtrykke respekt for de vilkår, der gør sig gældende, og netop give plads til, at det ikke er nogle bestemte, der kommer til ene og alene at skulle sikre, at kravene går i opfyldelse.

Så det er forklaringen på den ene vinkel, som fru Anne Grete Holmsgaard er inde på. Om det andet om tilsynet med sammensætningen af udvalget og indstillingerne, hvordan det nu bliver fulgt, synes jeg, at man fra SF's side skulle vise en tillid til kommunalbestyrelserne og de regionale råd i forhold til, at de, når jeg ud fra, vil sørge for at leve op til de her nye bestemmelser, der kommer til at gøre sig gældende.

Det bliver jo sådan, at der bliver fulgt op på, hvordan det går på det her område i de ligestillingsredegørelser, der kommer hvert andet år. Allerede til november 2007 får vi altså et billede af, hvordan det går rundt omkring; det vil sige om 1½ år. Jeg synes ærligt talt, at vi nu skal have tillid til, at lovforslagets bestemmelser vil blive fulgt op, og at det går gunstigt. Og når vi så har ligestillingsredegørelserne, må vi se på, om det